

EEN ONGEVAL OP ONVERHARD

Nu het fietsseizoen op de weg op zijn laatste benen loopt, neemt het aantal off-road toertochten weer toe. Organisaties die aan specifieke richtlijnen onderworpen zijn.

› TEKST MARC PEETERS WWW.FIETSONGEVAL.BE › FOTO JOOST DE BOCK

Zowel de permanente mountainbiketrajecten als de georganiseerde recreatieve tochten zijn onderworpen aan specifieke richtlijnen, die niet alleen het plezier in het sporten bevorderen maar ook de veiligheid waarborgen. Hiervoor werken meerdere diensten samen om dit alles op elkaar af te stemmen.

Zo zal om veiligheidsredenen op smalle paden de route enkel in één rijrichting worden uitgestippeld, gaat de voorkeur naar veilige onverharde wegen (kerkwegels, kasseiwegen, aardewegen,...) en wordt het gebruik van wegen met een bijzonder statuut of erfgoedbaarheid veelal vermeden. Door de afwezigheid van gemotoriseerd verkeer is het aantal fietsongevallen tijdens deze mountainbiketochten eerder schaars. Gebeurt het toch en geeft het aanleiding tot discussie over de verantwoordelijkheid, dan moeten we nagaan of het ongeval plaatsvond op een openbare weg, een openbare plaats of een privéterrein.

WAT IS OPENBAAR?

Artikel 1 van de wegcode, K.B. van 01/12/1975 stelt dat “het reglement m.b.t. de wegcode geldt voor het verkeer

op de openbare weg en het gebruik ervan, door voetgangers, voertuigen, trek-, last- of rijdieren en vee”. Noch de wet van 16/03/1968 betreffende de politie over het wegverkeer, noch de wegcode zelf geeft aan wat het begrip ‘openbare weg’ inhoudt.

“Vermijd met je mountainbiketocht privéwegen en hou rekening met de jachtvoorschriften.”

Zo wordt het door de rechters uitgelegd als ‘elke weg waarop het publiek toegelaten of geduld wordt en zich verplaatst, m.a.w., elke weg die feitelijk voor het verkeer openstaat of door het publiek voor verplaatsingen wordt gebruikt’. Zo kan een privéweg ook een openbare weg worden, zelfs tijdelijk. Een openbare plaats wordt gedefinieerd als ‘de terreinen toegankelijk voor het publiek en de niet – openbare terreinen die voor een zeker aantal personen toegankelijk zijn’: voorbeelden hiervan zijn een werf, een

havengebied, een kampeerterrein,... Loopt het spaak en is er betwisting, dan is het noodzakelijk om de exacte locatie en plaatsgesteldheid vast te stellen om hierop de correcte verkeersregels toe te passen. De kwalificatie van een plaats komt toe aan de rechter en is meestal een kwestie van interpretatie. Uiteraard zullen ook de geldende reglementen van de organisatie en de algemene zorgvuldigheidsregels hun toepassing vinden.

OPGEJAAGD WILD

Ben je avontuurlijk ingesteld en heb je zelf een mountainbiketraject uitgestippeld, vermijd dan privéwegen en hou rekening met de seizoensgebonden jachtaanduidingen en verboden zones: je haalt je niet alleen de woede van de jagers op je nek, je loopt het risico om slachtoffer te worden van een verdwaalde kogel en je riskeert administratieve boetes die door de bevoegde instanties kunnen worden opgelegd als je het verbod negeert. Evenzo zijn in bepaalde bossen wandelaars toegelaten, maar mountainbikers in groep niet. Ook hier kunnen boetes worden uitgeschreven. ■